

I

(Uznesenia, odporúčania a stanoviská)

STANOVISKÁ

EURÓPSKY DOZORNÝ ÚRADNÍK PRE OCHRANU ÚDAJOV

Stanovisko európskeho dozorného úradníka pre ochranu údajov k návrhu nariadenia Európskeho parlamentu a Rady, ktorým sa ustanovujú kritériá a mechanizmy na určenie členského štátu zodpovedného za posúdenie žiadosti o medzinárodnú ochranu podanej štátnym príslušníkom tretej krajiny alebo osobou bez štátnej príslušnosti v jednom z členských štátov [KOM(2008) 820 v konečnom znení]

(2009/C 229/01)

EURÓPSKY DOZORNÝ ÚRADNÍK PRE OCHRANU ÚDAJOV,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva, a najmä na jej článok 286,

so zreteľom na Chartu základných práv Európskej únie, a najmä na jej článok 8,

so zreteľom na smernicu Európskeho parlamentu a Rady 95/46/ES z 24. októbra 1995 o ochrane fyzických osôb pri spracovaní osobných údajov a voľnom pohybe týchto údajov ⁽¹⁾,

so zreteľom na nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 z 18. decembra 2000 o ochrane jednotlivcov so zreteľom na spracovanie osobných údajov inštitúciami a orgánmi Spoločenstva a o voľnom pohybe takýchto údajov ⁽²⁾, a najmä na jeho článok 41,

so zreteľom na žiadosť Komisie o stanovisko v súlade s článkom 28 ods. 2 nariadenia (ES) č. 45/2001 prijatej 3. decembra 2008,

ZAUJAL TOTO STANOVISKO:

I. ÚVOD

Konzultácia s EDPS

1. Komisia 3. decembra 2008 zaslala v súlade s článkom 28 ods. 2 nariadenia (ES) č. 45/2001 Európskemu dozornému

úradníkovi pre ochranu údajov návrh nariadenia Európskeho parlamentu a Rady, ktorým sa ustanovujú kritériá a mechanizmy na určenie členského štátu zodpovedného za posúdenie žiadosti o medzinárodnú ochranu podanej štátnym príslušníkom tretej krajiny alebo osobou bez štátnej príslušnosti v jednom z členských štátov (ďalej len „návrh“ alebo „návrh Komisie“). Táto konzultácia by sa mala výslovne uviesť v preambule uvedeného nariadenia.

2. EDPS k návrhu prispel v skoršom štádiu a Komisia mnoho bodov, ktoré neformálne vzniesol počas prípravného procesu, zohľadnila v konečnom znení návrhu.

Návrh a jeho kontext

3. Tento návrh je prepracovaným znením nariadenia Rady (ES) č. 343/2003 z 18. februára 2003 ustanovujúcim kritériá a mechanizmy na určenie členského štátu zodpovedného za posúdenie žiadosti o azyl podanej štátnym príslušníkom tretej krajiny v jednom z členských štátov ⁽³⁾ (ďalej len „dublinské nariadenie“). Komisia tento návrh predložila ako súčasť prvého balíka návrhov, ktorých cieľom je zaisťiť vyšší stupeň harmonizácie v tejto oblasti a lepšie štandardy ochrany pre spoločný európsky azylový systém, o ktoré sa žiadalo v Haagskom programe zo 4. – 5. novembra 2004 a ktoré sa oznámili v pláne Komisie v oblasti azylovej politiky zo 17. júna 2008. V Haagskom programe sa Komisia vyzvala, aby v roku 2007 ukončila hodnotenie právnych nástrojov prvej etapy a aby predložila Rade a Európskemu parlamentu nástroje a opatrenia druhej etapy, s cieľom prijať ich do roku 2010.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 281, 23.11.1995, s. 31.

⁽²⁾ Ú. v. ES L 8, 12.1.2001, s. 1.

⁽³⁾ Ú. v. EÚ, L 50, 25.2.2003, s. 1.

4. Tento návrh sa prehodnotil v rámci intenzívneho procesu hodnotení a konzultácií. Zohľadňujú sa v ňom predovšetkým výsledky správy Komisie zo 6. júna 2007 ⁽¹⁾ o hodnotení dublinského systému, v ktorej sa vymedzilo viacero právnych a praktických nedostatkov súčasného systému, ako aj príspevky, ktoré Komisia získala od rôznych zainteresovaných strán v rámci reakcie na Zelenú knihu o budúcom spoločnom európskom azylovom systéme ⁽²⁾.
5. Hlavným cieľom návrhu je zvýšiť účinnosť dublinského systému a zaistiť vyššie štandardy ochrany poskytovanej žiadateľom o medzinárodnú ochranu, na ktorých sa vzťahuje dublinský postup. Okrem toho sa zameriava na posilnenie solidarity voči tým členským štátom, ktoré čelia situáciám osobitného migračného tlaku ⁽³⁾.
6. V návrhu sa rozširuje rozsah uplatňovania dublinského nariadenia takým spôsobom, aby sa vzťahovalo aj na žiadateľov o doplnkovú ochranu a osoby, ktorým bola takáto ochrana poskytnutá. Úprava je potrebná na zaistenie súladu s *acquis* EÚ, konkrétne so smernicou Rady 2004/83/ES z 29. apríla 2004 o minimálnych ustanoveniach pre oprávnenie a postavenie štátnych príslušníkov tretej krajiny alebo osôb bez štátneho občianstva ako utečencov alebo osôb, ktoré inak potrebujú medzinárodnú ochranu, a obsah poskytovanej ochrany ⁽⁴⁾ (ďalej len „smernica o priznaní azylu“), v ktorej sa zaviedol pojem doplnková ochrana. Prostredníctvom návrhu sa tiež zosúladuje vymedzenie pojmov a terminológia použitá v dublinskom nariadení s vymedzeniami a terminológiou obsiahnutou v ostatných nástrojoch upravujúcich problematiku azylu.
7. V návrhu sa s cieľom zvýšiť účinnosť systému určuje najmä lehota na predloženie dožiadania o prijatie späť a skracuje lehota pre odpovede na dožiadanie o informácie. Upresňujú sa v ňom tiež ustanovenia o zániku povinnosti, ako aj okolnosti a postupy na využitie ustanovenia o práve vlastného uváženia (z humanitárnych dôvodov a na základe uplatnenia zvrchovanosti). Dopĺňujú sa pravidlá upravujúce odovzdávanie a rozširujú sa súčasné mechanizmy na urovnávanie sporov. Návrh obsahuje aj ustanovenie o zorganizovaní povinného pohovoru.
8. V návrhu Komisie sa ďalej ustanovuje právo podať odvolanie proti rozhodnutiu o odovzdaní, ako aj povinnosť príslušného orgánu rozhodnúť o prípadnom pozastavení výkonu takého rozhodnutia, okrem iného s cieľom zvýšiť úroveň ochrany poskytovanej žiadateľom. Upravuje sa v ňom právo na právnu pomoc a/alebo právne zastupovanie a jazykovú pomoc. V návrhu sa tiež odkazuje na zásadu, že osoba sa nesmie zadržiavať len preto, že žiada o medzinárodnú ochranu. Návrhom sa tiež rozširuje právo na zlúčenie rodiny a riešia sa v ňom potreby maloletých bez sprievodu, ako aj potreby iných ohrozených skupín.

⁽¹⁾ KOM(2007) 299.

⁽²⁾ KOM(2007) 301.

⁽³⁾ Pozri: dôvodovú správu k návrhu.

⁽⁴⁾ Ú. v. EÚ L 304, 30.9.2004, s. 12.

Zameranie stanoviska

9. Toto stanovisko sa zameriava predovšetkým na úpravy znenia, ktoré sú najrelevantnejšie z hľadiska ochrany osobných údajov:
 - ustanovenia zamerané na lepšie vykonávanie práva na informácie; upresnil sa napríklad obsah, forma a časový rámec poskytovania informácií a navrhlo sa prijatie spoločného informačného materiálu,
 - nový mechanizmus na výmenu relevantných informácií medzi členskými štátmi pred uskutočnením odovzdaní,
 - využívanie bezpečného prenosového kanálu na výmenu informácií DubliNet.

II. VŠEOBECNÉ POZNÁMKY

10. EDPS podporuje ciele návrhu Komisie, a to najmä zvýšenie účinnosti dublinského systému a zaistenie vyšších štandardov ochrany poskytovanej žiadateľom o medzinárodnú ochranu, na ktorých sa vzťahuje dublinský postup. Súhlasí s dôvodmi, na základe ktorých sa Komisia rozhodla uskutočniť revíziu dublinského systému.
11. Zabezpečenie primeranej úrovne ochrany osobných údajov je nevyhnutnou podmienkou aj na to, aby sa zaistilo účinné vykonávanie a vysoká úroveň ochrany ostatných základných práv. EDPS si je pri vydaní tohto stanoviska plne vedomý širokého rozmeru návrhu z hľadiska základných práv, ktorý sa týka nielen spracovania osobných údajov, ale aj mnohých ďalších práv štátnych príslušníkov tretích krajín a/alebo osôb bez štátnej príslušnosti, ako je najmä právo na azyl, právo na informácie v širšom zmysle, právo na opätovné zlúčenie rodiny, právo na účinný prostriedok nápravy, právo na slobodu a voľnosť pohybu, práva dieťaťa alebo práva maloletých bez sprievodu.
12. V odôvodnení 34 návrhu, ako aj v dôvodovej správe sa zdôrazňuje úsilie zákonodarcu zaistiť súlad návrhu s Chartou základných práv. V tejto súvislosti sa v dôvodovej správe výslovne odkazuje na ochranu osobných údajov a právo na azyl. V dôvodovej správe sa tiež zdôrazňuje skutočnosť, že návrh bol podrobený hĺbkovému preskúmaniu s cieľom zabezpečiť, že jeho ustanovenia budú v úplnom súlade so základnými právami ako všeobecnými zásadami práva Spoločenstva i medzinárodného práva. Vzhľadom na pôsobnosť EDPS sa však toto stanovisko zameria najmä na aspekty návrhu týkajúce sa ochrany údajov. V tejto súvislosti EDPS víta značnú pozornosť, ktorá sa v návrhu venuje tomuto základnému právu, čo považuje za podstatné na zaistenie účinnosti dublinského postupu v plnom súlade s požiadavkami v oblasti základných práv.

13. EDPS tiež konštatuje, že návrh Komisie sa snaží o zachovanie súladu s inými právnymi nástrojmi, ktorými sa riadi vytváranie a/alebo využívanie iných rozsiahlych systémov informačných technológií. Chcel by predovšetkým zdôrazniť, že rozdelenie zodpovedností týkajúcich sa databázy, ako aj spôsob, akým sa v návrhu formuluje model dozoru sú v súlade s rámcom Schengenského informačného systému II a vízového informačného systému.
14. EDPS víta skutočnosť, že sa jasne stanovila jeho úloha v oblasti dozoru, čo zo zrejmých dôvodov nebolo možné v predchádzajúcom znení.

III. PRÁVO NA INFORMÁCIE

15. V článku 4 ods. 1 písm. f) – g) návrhu sa uvádza:

„Po podaní žiadosti o medzinárodnú ochranu príslušné orgány členských štátov informujú žiadateľa o azyl o uplatňovaní tohto nariadenia, a to najmä o:

f) skutočnosti, že príslušné orgány si môžu vymeniť údaje o ňom výhradne na účel vykonania povinností vyplývajúcich z tohto nariadenia;

g) práve na prístup k údajom, ktoré sa ho týkajú, a o práve požadovať opravu nesprávnych údajov, ktoré sa ho týkajú, alebo požadovať vymazanie údajov, ktoré sa ho týkajú, ak boli tieto údaje spracované v rozpore so zákonom, ako aj o práve na informácie o postupoch vykonávania týchto práv a o kontaktných údajoch vnútroštátnych orgánov na ochranu údajov, ktoré rozhodujú o sťažnostiach súvisiacich s ochranou osobných údajov.“

V článku 4 ods. 2 sa opisujú spôsoby, akými by sa mali informácie uvedené v odseku 1 ustanovenia poskytnúť žiadateľovi.

16. Účinné vykonávanie práva na informácie je kľúčové pre riadne fungovanie dublinského postupu. Je nevyhnutné najmä preto, aby sa zaistilo, že informácie poskytované takýmto spôsobom umožnia žiadateľovi o azyl plne chápať situáciu, v ktorej sa nachádza a poznať rozsah svojich práv vrátane procesných krokov, ktoré môže podniknúť v nadväznosti na administratívne rozhodnutia, ktoré sa v jeho/jej prípade prijali.

17. Pokiaľ ide o praktické aspekty vykonávania tohto práva, EDPS by chcel uviesť, že v súlade s článkom 4 ods. 1 písm. g) a ods. 2 návrhu by členské štáty mali pre žiadateľov používať spoločný informačný materiál, ktorý by mal okrem iného obsahovať informáciu o „kontaktných údajoch vnútroštátnych orgánov na ochranu údajov, ktoré rozhodujú o sťažnostiach súvisiacich s ochranou osobných

údajov.“ V tejto súvislosti by EDPS chcel zdôrazniť, že kým vnútroštátne orgány na ochranu údajov (ďalej len DPA) uvedené v článku 4 ods. 2 návrhu sú skutočne oprávnené rozhodovať o sťažnostiach súvisiacich s ochranou osobných údajov, znenie návrhu by nemalo žiadateľovi (subjektu údajov) brániť podať sťažnosť v prvom rade kontrolórovi údajov (v tomto prípade príslušné vnútroštátne orgány poverené dublinskou spolupracou). Zdá sa, že zo súčasného znenia ustanovenia článku 4 ods. 2 vyplýva, že žiadateľ by mal žiadosť podať priamo a v každom prípade na vnútroštátny orgán na ochranu údajov, kým bežným postupom a praxou v členských štátoch je, že žiadateľ sťažnosť podá najprv kontrolórovi údajov.

18. EDPS tiež navrhuje, aby sa znenie článku 4 písm. g) preformulovalo s cieľom upresniť práva, ktoré sa žiadateľovi majú udeliť. Navrhovaná formulácia je nejasná, keďže sa môže vykladať tak, že „právo na informácie o postupoch vykonávania týchto práv (...)“ sa považuje za súčasť práva na prístup k údajom a/alebo práva požadovať opravu nesprávnych údajov (...). Okrem toho podľa súčasnej formulácie uvedeného ustanovenia nemajú členské štáty žiadateľa informovať o obsahu práv, ale o ich „existencii“. Keďže sa zdá, že tu ide o otázku štylistiky, EDPS navrhuje, aby sa článok 4 ods. 1 písm. g) preformuloval takto:

„Po podaní žiadosti o medzinárodnú ochranu príslušné orgány členských štátov informujú žiadateľa o azyl (...):

g) práve na prístup k údajom, ktoré sa ho týkajú, a o práve požadovať opravu nesprávnych údajov, ktoré sa ho týkajú, alebo požadovať vymazanie údajov, ktoré sa ho týkajú, ak boli tieto údaje spracované v rozpore so zákonom, ako aj o postupoch vykonávania týchto práv vrátane kontaktných údajov orgánov, ktoré sa uvádzajú v článku 33 tohto nariadenia a vnútroštátnych orgánov na ochranu údajov.“

19. Pokiaľ ide o metódy poskytovania informácií žiadateľom, EDPS poukazuje na činnosť, ktorú vykonáva koordinačná skupina pre dozor nad systémom Eurodac⁽¹⁾ (zložená zo zástupcov orgánov na ochranu údajov každého zúčastneného štátu a EDPS). Táto skupina v súčasnosti skúma uvedenú otázku v rámci systému EURODAC, aby mohla navrhnúť relevantné usmernenia akonáhle budú dostupné a spracované výsledky vnútroštátnych vyšetrovaní. Hoci sa toto koordinované vyšetrovanie týka osobitne systému EURODAC, jeho zistenia budú pravdepodobne zaujímavé aj v kontexte dublinského systému, keďže sa vzťahujú na také otázky, ako sú jazyky/preklady a zhodnotenie skutočného pochopenia informácií žiadateľom o azyl atď.

⁽¹⁾ Na vysvetlenie činnosti a postavenia tejto skupiny pozri: <http://www.edps.europa.eu/EDPSWEB/edps/site/mySite/pid/79>. Táto skupina vykonáva koordinovaný dozor nad systémom EURODAC. Jej činnosť však bude mať z hľadiska ochrany údajov vplyv aj vo všeobecnom kontexte dublinskej výmeny informácií. Tieto informácie sa vzťahujú na ten istý subjekt údajov a vymieňajú sa v rámci toho istého postupu, ktorý sa ho/jej týka.

IV. SMEROM K TRANSPARENTNOSTI

20. Pokiaľ ide o orgány uvedené v článku 33 tohto návrhu, EDPS víta skutočnosť, že Komisia uverejní konsolidovaný zoznam orgánov uvedených v odseku 1 uvedeného ustanovenia v *Úradnom vestníku Európskej únie*. Ak v tomto zozname nastanú zmeny, Komisia uverejní raz do roka aktualizovaný konsolidovaný zoznam. Uverejnenie konsolidovaného zoznamu pomôže zabezpečiť transparentnosť a uľahčí dozor, ktorý vykonávajú orgány na ochranu údajov.

V. NOVÝ MECHANIZMUS NA VÝMENU INFORMÁCIÍ

21. EDPS berie na vedomie nový mechanizmus na výmenu relevantných informácií medzi členskými štátmi pred uskutočnením odovzdania (ustanovený v článku 30 tohto návrhu). Účel tejto výmeny informácií považuje za legitímny.

22. EDPS tiež berie na vedomie, že návrh v súlade s článkom 8 ods. 1 – 3 smernice 95/46/ES o ochrane fyzických osôb pri spracovaní osobných údajov a voľnom pohybe týchto údajov obsahuje osobitné záruky ochrany údajov, ako je: a) výslovný súhlas žiadateľa a/alebo jeho zástupcu, b) okamžité vymazanie údajov odovzdávajúcim členským štátom po dokončení odovzdania a c) „spracovanie osobných zdravotných údajov vykonáva len odborný zdravotnícky pracovník, ktorý je podľa vnútroštátneho práva alebo pravidiel ustanovených príslušnými vnútroštátnymi orgánmi povinný zachovávať služobné tajomstvo, alebo iná osoba, ktorá podlieha rovnocennej povinnosti zachovávať tajomstvo“ (po získaní primeranej lekárskej prípravy). Podporuje tiež skutočnosť, že výmena sa bude uskutočňovať len cez zabezpečený systém DubliNet a prostredníctvom vopred oznámených orgánov.

23. Spôsob, akým bude mechanizmus štruktúrovaný má kľúčový význam pre jeho súlad s režimom ochrany údajov, a to najmä vzhľadom na to, že výmena informácií bude zahŕňať aj veľmi citlivé osobné údaje, ako napríklad informácie o „všetkých osobitných potrebách odovzdávaného žiadateľa, pričom tieto môžu v osobitných prípadoch zahŕňať informácie o fyzickom a duševnom zdraví dotknutej osoby.“ V tejto súvislosti EDPS plne podporuje zahrnutie článku 36 do tohto návrhu, ktorým sa členským štátom ukladá povinnosť prijať potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby každé zneužitie údajov podliehalo (...) sankciám vrátane správnych a/alebo trestnoprávných sankcií v súlade s vnútroštátnym právom.

VI. ÚPRAVA VÝMENY INFORMÁCIÍ V RÁMCI DUBLINSKÉHO SYSTÉMU

24. Článok 32 návrhu Komisie upravuje *spoločné využívanie informácií*. EDPS k tomuto ustanoveniu prispel v skoršom štádiu a podporuje formuláciu, ako ju navrhuje Komisia.

25. EDPS zdôrazňuje, že je dôležité, aby si orgány členských štátov vymieňali informácie o jednotlivcoch prostredníctvom siete DubliNet. Tým sa umožňuje nielen zaistenie lepšej bezpečnosti, ale aj zabezpečenie lepšej výsledovateľnosti odovzdávaní. V tejto súvislosti sa EDPS odvoláva na pracovný dokument útvarov Komisie zo 6. júna 2007 s názvom *Sprievodný dokument k správe Komisie Európskemu parlamentu a Rade o hodnotení dublinského systému* ⁽¹⁾, v ktorom Komisia pripomína, že „využívanie nástroja DubliNet je vždy povinné a bezpečné pre výnimky definované v článku 15 ods. 1 druhý pododsek“ nariadenia Komisie (ES) č. 1560/2003 z 2. septembra 2003, ktorým sa ustanovujú podrobné pravidlá na uplatňovanie nariadenia Rady (ES) č. 343/2003 ustanovujúceho kritériá a mechanizmy na určenie členského štátu zodpovedného za posúdenie žiadosti o azyl podanej štátnym príslušníkom tretej krajiny v jednom z členských štátov ⁽²⁾ (ďalej len nariadenie, ktorým sa vykonáva dublinské nariadenie). EDPS trvá na tom, že možnosť uplatnenia výnimky z používania siete DubliNet stanovenej v uvedenom článku 15 ods. 1 by sa mala vykladať obmedzujúcim spôsobom.

26. Na tento účel sa do návrhu začlenili určité ustanovenia alebo sa niektoré prepracovali, pričom EDPS všetko toto úsilie víta. Napríklad nový článok 33 ods. 4 tohto návrhu sa prepracoval s cieľom upresniť, že nielen dožiadania, ale aj odpovede a celá písomná korešpondencia podlieha pravidlám vzťahujúcim sa na vytvorenie bezpečných elektronických prenosových kanálov (stanovené v článku 15 ods. 1 nariadenia, ktorým sa vykonáva dublinské nariadenie). Vypustením odseku 2 v novom článku 38, ktorým sa v pôvodnom znení (článok 25) členským štátom ukladala povinnosť zasielať dožiadania a odpovede tak, že „sa použije akýkoľvek spôsob, ktorý poskytuje dôkaz o prijatí,“ sa okrem toho upresňuje, že členské štáty by mali používať DubliNet aj na tento účel.

27. EDPS konštatuje, že v rámci dublinského systému sa výmena osobných informácií upravuje relatívne málo. Hoci sa určité aspekty výmeny riešia už v nariadení, ktorým sa vykonáva dublinské nariadenie, zdá sa, že súčasné nariadenie nepokrýva všetky aspekty výmeny osobných informácií, čo je poľutovaniahodné ⁽³⁾.

28. V tejto súvislosti treba uviesť, že o tejto otázke výmeny informácií o žiadateľovi o azyl rokuje aj koordinačná skupina pre dozor nad systémom Eurodac. EDPS by chcel bez toho, aby predbehal výsledky práce tejto skupiny, poznamenať už v tejto fáze, že jedným z možných odporúčaní by mohlo byť prijatie súboru pravidiel podobných tým, ktoré sa dohodli v príručke k schengenskému systému SIRENE.

⁽¹⁾ SEK(2007) 742.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ L 222, 5.9.2003, s. 3.

⁽³⁾ Je to ešte zrejmejšie, ak sa porovná s rozsahom, do akého sa upravuje výmena doplnkových informácií v rámci schengenského informačného systému (SIRENE).

VII. ZÁVERY

29. EDPS podporuje návrh nariadenia Komisie, ktorým sa ustanovujú kritériá a mechanizmy na určenie členského štátu zodpovedného za posúdenie žiadosti o medzinárodnú ochranu podanej štátnym príslušníkom tretej krajiny alebo osobou bez štátnej príslušnosti v jednom z členských štátov. Súhlasí s dôvodmi na revíziu existujúceho systému.
30. EDPS víta súlad návrhu Komisie s ostatnými právnymi nástrojmi, ktorými sa upravuje komplexný právny rámec v tejto oblasti.
31. EDPS víta značnú pozornosť, ktorá sa v návrhu venuje dodržiavaniu základných práv, a to najmä ochrane osobných údajov. Pokladá tento prístup za nevyhnutný predpoklad na zlepšenie dublinského postupu. Upriamuje pozornosť zákonodarcov predovšetkým na nové mechanizmy výmeny údajov, ktoré budú okrem iného zahŕňať nesmierne citlivé osobné údaje o žiadateľoch o azyl.
32. EDPS by chcel tiež poukázať na dôležitú činnosť, ktorú v tejto oblasti vykonáva koordinačná skupina pre dozor nad systémom Eurodac a verí, že výsledky jej činnosti užitočne prispievajú k lepšej formulácii vlastností systému.
33. EDPS sa domnieva, že niektoré pripomienky uvedené v tomto stanovisku sa budú môcť ďalej rozpracovať po zavedení revidovaného systému do praxe. Chcel by predovšetkým prispieť k vymedzeniu vykonávacích opatrení týkajúcich sa výmeny informácií prostredníctvom siete Dublinet, ako sa to uvádza v bodoch 24 a 27 tohto stanoviska.

V Bruseli 18. februára 2009

Peter HUSTINX

Európsky dozorný úradník pre ochranu údajov